

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΧΩΡΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Είχαμεν έως τώρα τὸν Μαραθώνειον δρόμον μὲ τὸν πρῶτον θάνατον τοῦ ἀγγέλου τοῦ φωνήαντος «Νικῆκαίμεν»! Τώρα τὰ ἀγγελματα τῶν μαχῶν ἐξακοντίζει ὁ ραδιοτηλέγραφος!

Ἄλλ' ὁ νεώτερός πολιτισμὸς δὲν περιορίζεται ἔω· ἐδῶ. Ἐχομεν καὶ τὸν Μαραθώνειον χορόν, δηλαδή τὸ διαγώνισμα τῆς ἀντοχῆς εἰς τὸ χορεῦσιν μὲ τρεῖς θανάτους· ἔως τώρα τῶν διαγωνιζομένων. Ἐν Ἀμερικῇ μία κόρη 27 ἐτῶν, ἡ Μορχάουζ, ἀφ' οὗ ἐχώρευσεν μὲ ἐναλασσόμενους καβαλιέρους ἐπὶ 87 συνεχεῖς ὥρας, ἀπέθανεν.

Τέτοια δόξα ρεκόρ, καταντᾷ λόξα. Θύματα ἐπισιτήμης ἢ πολέμου ἢ αὐταπαρνήσεως τὰ ἐννοοῦμεν. Ἀλλὰ θύματα χορευτικῆς μανίας εἶνε τι ἀκατανόητον.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ

Ἐλύθη καὶ τὸ πρόβλημα τῆς κινημοφωνίας. Οἱ Ἰταλοὶ ἀδελφοὶ Πινιούσι ἐφευρόν μηχανήμα, δι' οὗ λε-τουργοῦν συγχρόνως. ὁ φωνογράφος καὶ ὁ κινηματογράφος. Ὁ ἡθοποιὸς δὲν ἐμφανίζεται πλέον ὡς μῖμος. Ἄλλ' ὁμιλεῖ. Παρεστάτη οὕτω ὡς δοκιμὴ ὁ «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης» μὲ μεγάλην ἐπιτυχάν.

Ἐκ παραλλήλου ἡ χορὴ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ ἀσυρμάτου τηλεφώνου ἐγενε-νικεύθη. Συναυλίας καὶ δ.α.λ.εῖς ἀκούουν τώρα εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰ ἀεροπλοῖα, εἰς τοὺς δρόμους ἐκτελουμένας ἀπὸ μεγίστης ἀποστάσεως. Τόσον καθαρὰ ἀκούονται αἱ φωναί, ὥστε οἱ ἀκροαταί... χειροκροτοῦν. Διὰ τὸ ἀσύρματον τηλεφώνον ἐβεβαιώθη καὶ μία θεραπευτικὴ τοῦ ἰδιότης. Ἀκούουν μὲ αὐτὸ καὶ οἱ κωφοί.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ἥμισυ μόνον μέρος τῆς Πομπηίας ἔχει ἀνοκαλυφθῆ. Εἶχε διαπραχθῇ τὸ λάθος νὰ προχωρήσουν αἱ ἀνασκαφαὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἀπὸ τὸν σχηματισθέντα δηλαδή λόφον τῆς λάβας πρὸς τὰς ὁδούς τῆς πόλεως. Ὡς ἐκ τούτου διὰ τῶν ἀνασκαφῶν κατεστράφη περισσότερον ἢ πόλις. Ἦδη αἱ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τῆς πόλεως ἀνασκαφαί, αἱ ἐνήργησεν ὁ Σπιναζόλα, ἡκολούθηθη τὸ ἀντίθετον σύστημα γενομένων ἀνασκαφῶν ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς στερεοποιηθείσης λαβας, σχηματισθέντος οὕτω θόλου. Κάτωθεν αὐτοῦ ἐξεκαθαρίσθησαν μνημεῖα κατοικίας καὶ κηλοί. Ὅλα εὐρέθησαν ἀνέπαφα. Οὐδὲν τῶν εὐρεθέντων σκευῶν καὶ ἐπίπλων ἢ κτημάτων μετεκινήθη. Αἱ τοιχογραφαὶ διατηροῦνται ἀριστα, ὧν μία περιστάνουσα τὸν Ἀχιλλέα ἀ-

γωνιζόμενον κατὰ τοῦ Ἐκτωρὸς εἶναι θαυμαστῆς τέχνης. Εὐρεθεῖσα εἰς πολλὰ τεμάχια ἀνεσυγκροτήθη. Ἐπίσης εὐρέθησαν ἀγάλματα, ἐν οἷς ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ ἐξοχὸν καὶ κομψοτεχνήματα. Ἐπίσης εὐρέθη κατοικία φέρουσα τὸ ὄνομα «ἀπόκρυφον περιστύλιον» εἰς ἐπέκτασιν τῆς ὁδοῦ Ἀφθονίας.

Ο ΚΟΥΤ

Εἶναι γνωστότατον τὸ ὄνομα Κοτὺ ὡς τοῦ καλλιτέρου ἀρωματοιοῦ τῆς Γαλλίας. Ὁ δημοφιλὴς αὐτὸς εἰς τοὺς γυναικίους κύκλους μυροπώλης τοῦ Ὀριγκάν ἠγόρασε τὴν γνωστότατην ἐπίσης Παρισινὴν ἑφημερίδα «Φ.γαρῶ» καὶ ἐπετέθη ἀγρίως κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας.

Τί ἀποδεικνύεται; Ὅτι ὁ Κοτὺ εἶναι Ἑλλήν, Κωϊτῆς ὀνομαζόμενος ἄλλοτε ἐν Σμύρνῃ, ἐξελχθεὶς ἤδη εἰς Παρισινὴν προσωπικότητα. Ἀποκουρεύς, Φιγαρῶ, ἤρχισε καὶ εἰς δευθυντήν τοῦ «Φιγαρῶ» κατέληξε. Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου νεοελληνικῇ ἐπιχειρηματικότης!

Ο ΚΥΝΙΚΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ

Εἰς κύριος ὁδηγεῖται ὑπὸ μεσίτου οἰκιῶν διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ ἐν διαμέρισμα.

Ὁ κύριος τὸ εἶδε καὶ λέγει εἰς τὸν μεσίτην. — Καλὸ εἶνε, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ἰδῇ καὶ ἡ κυρία μου. Ἄν τῇς ἀρέσει...

Καὶ ὁ μεσίτης.

— Εἴς τῆς ἀρέσει εἴτε δὲν τῆς ἀρέσει, μὴ χάνετε κύριε, τὴν εὐκαιρίαν. Γυναίκα βρίσκεται ἄλλην, τέτοιο σπίτι δὲν θὰ βρῆτε...

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὸν «Ριζοσπάστην».

«Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ομάδος διεμαρτυρήθη ὅτι ἡ λογοτεχνία δὲν **μεριμνήθηκε** ἔως τώρα».

Ἀπὸ νεκρολογίαν.

«Ἀγγελεται ὁ θάνατος τοῦ αὐθεντικοῦ εὐπατρίδου, λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑποδειγματικοῦ Ἑλλήνος».

Ἀπὸ μουσικὴν κριτικὴν.

«Ἐξητήθη ἐπιμόνως σ' αὐτὸ τὸ κομμάτι τὸ μίς».

Κατακλεῖς ἄρθρον πολιτικοῦ.

«Τόσον ἄθαρρος εἶνε;»

Ἀληθῶς θιγρὸς ἐχρειάζετο πολὺ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς λέξεως αὐτῆς.

Ἀπὸ ἄρθρον τοῦ Φορτουνίου.

«Οἱ βαθεῖς ποιηταὶ στιχοτυγικῶν **γαλιματιῶν**».

Ἀστυνομικὴ διαταγὴ ὀνομάζει τὰς «λατέρνας» «χειρόστροφα κλειδοκύμβαλα». Ἀλλὰ αἱ πιανόλαι, πῶς πρέπει νὰ ὀνομασθοῦν;

Ρεκλάμα.

«Χρῆτης ἀφῆς πωλεῖται». Ἀλλὰ κάθε χάρις υπόκειται εἰς ἀφήν, διότι πιάνεται. Ὁ διαφημιστής ἐννοεῖ χάσιν δι' ἀγγελίας, δηλαδὴ τοιχοκολλημάτων (affiche).

Ἀ τὸ μουσικὴν κριτικὴν. «Φωνὴ θυμιασίας εὐγενείας, μεγίστης ἀριστοκρατικότητος καὶ πολὺ **μεγάλου ὑφάσματος**». Δὲν μᾶ λέγει μόνον πόσων πήγεων καὶ ποίας ποιότητος; εἶνε τὸ ὑφασμα αὐτὸ τῆς φωνῆς.

Ἀπὸ μουσικὸς ἀναμνήσεις.

«Ἡ συντροφιά μας ἐκείνη σιγὰ σιγὰ **ἐξεφυλισθῇ**». Δὲν πιστεύω νὰ ἔγειναν ἐκφυλοῖ οἱ καλοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄνθρωποι. Ἀπλῶς . . . διεσκορπίσθησαν.

Ἀπὸ πλαγιότιτλον **καθημερινῆς** ἐφημερίδος. «Εἰδὼν ἀρκεσθῆ εἰς τὰς παραχωρήσεις, εἰς τὰς ποίας ἐπετραπὴ ἡ ἐθνικὴ μας ἀκεραιότης νὰ προβῶμεν».

Περιγραφή ἄλλης ἐφημερίδος.

«Τὰ τηλεβόλα τῆς «Λωραίνης» εἶναι διαμετρήματος 12 **οὐγγιῶν**».

Δὲν μὲνει ἢ νὰ ἀναγραφῇ ὅτι ἡ σφαῖρα ἦν ἑξακοντίζουσαν εἶνε βάρος 12 ἰντίζαν.

Ἀπο ἐξομολόγησιν αἰσθηματικὴν :

«Ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ αὐρανὸς ἐρρέμβανε, ἡ θάλασσα ὀνειροπόλει... ἔρρεον αἰεῖρα δάκρυα κατὰ μῆκος τῶν παρειῶν τῆς».

Ἀπὸ ἐξώφυλλον γλωσσολογικοῦ περιοδικοῦ:

«Μὴν ἐννοεῖ τὰ σεληναῖα σας φῶτα, κύριοι σιωποφλυαρογράφοι;»

Ἀπὸ περιοδικὸν μαλλιάρων.

«Ἡ γλωσσικὴ κανονικάδα».

Ἀπὸ φιλολογικὸν δημοσίευμα :

«Ἡ ἐλαφρὰ αὖρα ἦν **ἐπροξενεῖ** ἡ πτερωτὴ πομψὶ τῶν ἀγγέλων».

«Θὰ οἶς **λούση** τὸ **ἄρωμα** τῶν δακρύων τῆς αὐγῆς».

Ἐκ φιλολογικοῦ ἄρθρου.

«Ὁ Πολυδεύκης, ἦτο οὐ μόνον ἡμίθεος ἀλλὰ καὶ **ἡμιθνητος**».

Ἀπὸ ποιήματα ἐρασιτέχνην λογιῶν :

«Στὴ γλύκει ψυχή τ' ἐλατοῦ φυτρώουν

γλυκὰ πικρῆς γλυκολυγισματα

Τὸν γλυκειοκόρφο του πικροσαλῶνουν

γλυκὰ πικρῆς πικροφιλήματα...»

Ἦγουν: Ἀπὸ πρὸ πέτρα ξέξαπρη καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο ξεξασπρότερη!

Ἀ τὸ χρονολογικὸν δεσποινίδος.

«Ἡ γυναῖκα ρίπτει τὸ **ἀνιλημα** τῶν αἰσθησεων εἰς τὰ ἔγκατα τῶν πραγμάτων...»

Ἀπὸ βιβλιοκρισίαν γωτοῦ λογιῶν :

«Ἐξεδόθη εἰς **ἀσπηρῶς** κομψὴν τόμον».

Ἀπο νεκρολογίαν διὰ τὴν Σάρραν Μπρυνόρ.

«... τὴν φωνὴν τῆς ποῦ εἶχε τόση **εὐθραυστότητα**».

Εἰδησις ἐφημερίδος.

«Ἀπενεμήθη εἰς τὸν ὑποστράτηγον κ. Κ. ὁ μεγάλостαντος τῆς Ρωσσίας ὑπὸ τῆς βαρυνθούσης οἰκογενείας αὐτοῦ».

Ἀπὸ τὸ βιβλίον ἐνὸς νεοῦδεῖτου φιλοσόφου, ἀπόφθεγμα σοφόν !

«Ἡ γλῶσσα ἐνὸς λαοῦ εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ».

Ἀπὸ τὸ ἴδιον βιβλίον :

«Ἡ φαντασία εἶναι ἐλεύθερη νὰ κτίξῃ φρούρια (!) στὴν Ἰσπανία». Καὶ ἀλλαχοῦ : «Ὁ συμπαντικὸς τροτισμὸς, προοδευτισμὸς, ἀκρισμὸς, συντηρητισμὸς. «Ἡ πιδὲ μεγάλδοος κατήγορος».

Πρόκειται περὶ τοῦ Πύργου τοῦ Ἀἴφελ : «... δὲν εἶνε ἀπίθινον νὰ τὸν ἴδῃ ἡ ἄλλη γενεὰ εἰς τὸ πεδίον τοῦ Μαρτίου. Εὐθύνην δὲν ἀναλαμβάνομεν διὰ τὴν εἰδήσιν».

Εὐθύνην δὲν ἀναλαμβάνει προφανῶς ὁ γράψας οὔτε διὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ὀλλενδόρφου.

«Ἡ παραδοξότερα περίπτωσις εἶνε ἡ τοῦ θανάτου τοῦ πρίγκηπος Ἰαπεριάλ, ὅστις τῷ 1879 ἔλιπτε νεκρὸς». Παραδοξότερα εἶνε ἡ Γαλλομάθεια τοῦ γράροντος, ὅστις ἐβάπτισε τὸν ἀτυχὴ διάδοχον τοῦ Αἰτοκρατορικοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας Ἰαπεριάλ, ἐκλαβὼν τὸν τίτλον ὡς κύριον ὄνομα.

«Αἱ κυρίαι τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν παρέλειψαν κανένα ἀπὸ τὰ **ἐικηθρα** τὰ τόσον χρήσιμα εἰς τὸς φιλανθρωπικὰς ἀγοράς».

Ἐκκυθρα ποῦ ἐνθυμίζουσαν τοὺς πάγους τῆς Ρωσσίας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Ἦσαν «ἀτραξιόν», «ἐλξεις» ὡς θὰ ἐλέγομεν.

Ἀπὸ ἐσπερινὴν ἐφημερίδα :

«Ἐγράφη ἐν τούτοις τότε τὸ «Τρίστατον καὶ ἡ Ἰσότης». Ἐν ἔξγον τὸ ὅποιον θὰ παραμείνῃ ἀθάνατον».

Νομίζομεν ὅτι ἀθάνατη θὰ μείνῃ ἡ μετάφρασις αὐτῆς τοῦ «Τρίστατον καὶ τῆς Ἰσότης».

Ἀπὸ Ἐσπερινὴν ἐφημερίδα.

«Δημόσια θεάματα. Πρώτην φορὰν ὁ Νυχτοφύλαξ Δημητρίου ἐτῶν 8 βροχοπνευμονία».

Ἀπὸ πολιτικὸν ἄρθρον.

«Ὁ Κορσικανὸς **χαμηλάσκης** ... ὁ ὅποιος οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν τοῦ **ἐξεβούκιζε**».

Ἐκ τῆς «Καθημερινῆς».

«Κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, ἡ ποινὴ τῶν ὅμων δὲν ἐξετελέσθη, καθότι ἐμνηστεύθησαν». Ἀλιεῖς κεραινον θανατάσιον ὁ γάμος !

Ἀπὸ ἄρθρον ἐφημερίδος.

«Οἱ στρατιωτικοὶ ἄνδρες οἱ ἀναλαβόντες ὑπὸ τοὺς ὤλους αὐτῶν πάσα, τὸς εὐθύναντες». Ὅπου αἱ εὐθύναι γίνονται δεκανίκια.

Ἀπὸ ἐπιφυλλίδα Μακεδονικῆς ἐφημερίδος.

«Ἐπαιξε στὸ πιάνο μὲ τέτοιο τουτέ, ποῦ θὰ τὸ ζήλευε καὶ ἕνας πιανίστας ἐξ ἐπαγγέλματος».

Δὲν ἔχει ἄδικον ! Οἱ περισσότεροι πιανίσται ἔχουν τουτέ, ἀλλ' ὀλίγοι τοῦσδε ὅταν παιζουν. Ποίημα «νέου».

«Ἀπὸ τ' **ἀφράτα** σύνεφα δυὸ στάλες πέσαν κάτω».

Ἀπὸ ἀγγελίαν ἐκδοθησομένης πολιτικῆς μελέτης :

«Οἱ βουλευταὶ εἶνε ἀποσάρωθρα τριόδων, πορφύρες ἠθικῶν ρειθρῶν, γλυφίδες μεσαιωνικῶν πύργων, σεσηπὸτα ὀρεῖα νεκρῶν, φαντάσματα οἰκῶν, αἵλουροι κλπ.».

Ἀπὸ μίαν κριτικὴν διὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Μαλέα.

«Ἡ διαγώνια κίνησι τῶν βουνοπλαγῶν, τὸ ψηλὸ σοο ραχόφρυδο, τοῦ Ὑμηττοῦ ἡ κοκκινωμάτε. ὄχθες.

Ὑψώνεται τρίπατο τὸ πεῦκο καὶ ἡ ἀρεὲς λόγχει τῶν κυπαρισσιῶν ποῦ ἀντικέβουν τὴν μονότονῃ θρίζοντ ὀστια. Ἐνα γελούμενο τοπίο μέσα στὴν ἀνοιχτοσύνη τ' οὐρανοῦ, τὸ ξ θωρο κεραμύδι τοῦ κάστρου, τὰ μαυρόθωρα κεραμύδια, ἡ πρωτόλουδη χλόη, φουντώνει θηλυκὸ κυπαρίσσι, καὶ ἀσπρ-γαλὺ ζουν τὰ σπιτικάκια, γαλαζόνονται ἡ κορφες, τὸ πηχτὸ σμαράγδι τ' οὐρανοῦ. . . »

Ἀπὸ χρονογράφημα :

«Τὸ χαλάζι κυποῦσε τὲς βερυκοκκιές. Τραντάζονταν, σπαρτάριζαν καὶ τὸ χαλάζι τραγουδοῦσε: Δὲν θὰ φᾶτε φέτος μαρμελάδα βερύκοκο, ὅ,τι δὲν θὰ φᾶτε μαρμελάδα! Δὲν θὰ φᾶτε.»

Κ' ἔτσι κανεῖς δὲν θὰ καταλάβῃ τί ἐστὶν βερύκοκο!

Ἀπὸ περιγραφὴν κατασκευῆς τοῦ τυροῦ Ρόκφορ. «Υπάρχουν 34 τυροκομεῖα, τὰ ἐποῖα κατασκευάζουν τὸν περίφημον τυρὸν μετὰ γάλα ἀμνοῦ».

Ἀπὸ κριτικὴν τοῦ κ. Φιλύρου.

«Τὸ γ'. μέρος περιελάμβανε τὸ στιχηρὸν μονόπρακτον ἡ «Γυναῖκα» εἰς τὸ ὁποῖον παρὰ τὸ εὐήθες τῶν... ὁμοιοκαταληξιῶν εἶχε τὴν ἀνωχίαν νὰ ἐνιρυνῇ εἰς τὸ εὐχόμενον δροσοφόρον καὶ ἀστείρευτον *πηγαῖον* παιξιμον τῆς κ. Κυβέλης».

Διὰ μίαν μετάφρασιν τῆς προσευχῆς τοῦ Ρεβάν εἰς πιστωτικὴν ἐφημερίδα :

«Κατακτητικὴ, εὐαισθητὸς μέχρι του γερότῃτος καὶ στερεὰ μέχρις εὐθυμίας καὶ ρώμης».

Στερεὰ, ἀλλὰ καὶ ὑγρὰ μέχρις εὐθυμίας ἡ διαφήμησις τῆς μεταφράσεως.

Ἀπὸ εἰδησιν

«Αἱ οἰκίαι αἱ ὁποῖαι κατέχονται ὑπὸ προσφύγων καὶ *πυρκαϊοπαθῶν*».

«Βεωμιλέα καὶ ἀνυπόδητα». Κατὰ τὸ ρωμαλέα.

Ἀπὸ περιγραφὴν χειροτονίας Μητροπολίτου: «Διακρίνεται μεγαλοπρεπὲς, *τεκτονικῆς* διαπλάσεως καὶ ἐμφανίσεως ἀνὴρ. . . »

Ἀπὸ δ' ἀξένου κυρίας.

«Δὲν μ' ἐνθ' *ισαίωνει*».

Ἀπὸ κοινωνιολογικὴν κριτικὴν.

«Αἱ φαιρίαι τῶν πολιτικάντηδων».

Ἀπὸ περιγραφὴν ὑπουργικοῦ τ. ξειδίου «Τὰ χωριοδάκια προβάλλοντα ἀπὸ τὰ *βουνοδισκάρια* τῶν κλιτύων...»

«Φωλεαὶ ἐξινθρώπων...» — Ὁ «Μιστράς» δοχεύς (!) μωσαϊκῶν».

Ἀπὸ Καθημερινὴν ἐφημερίδα.

«Εἰς ἐλοχὴν λειψοκινήσης...»

Πολὺ κομψὴ λέξις ὑπενθυμιζουσα τὴν Λειψοκουτάλαν.

Ἀπὸ μουσικὴν κριτικὴν.

«...μᾶς ἐφάνη ἐστεριμμένη τῆς ἀπαιτουμένης *μορπιδίτσας*...»

Αὐτὴ ἔλειπε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν μουσικὴν φρασσεολογίαν...

Ἀπὸ κύριον ἄρθρον Πατριωτικόν.

«Ὁ σατανισμὸς προσωπισμὸς τῆς φυλῆς, προῖον αἰσθηματικοῦ κλεισίματος καὶ ἡθικῆς στενότητος »

Ἀπὸ εἶδη μιν περὶ ἐνοικιοστασίου.

«Ἡ ἰδιοκατευχήσια» !!

ΑΛΕΞΕΥΣ

Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

Ἀπὸ ἡ γυναικὶς εἰτλήκατε πνευτοῦ δικακω-νίζουτε τον ἄνδρα δικτὶ νὰ μὴ παρκαδίστη καὶ τὰς πύλας τῆς Ἀκκαδημίας; Ἡ κ. Κολέτ Γ-βέρ, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ὠλέλ, Γαλλὶς συγγραφεὺς συγχρόνων διηγημάτων, ἐν οἷς εἰκονίζεται ἡ Παριτικὴ ζωὴ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων γνωστότερον εἶνε τὸ «*Herbie*», ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀκκαδημίαν. Καὶ ἄλλοτε ἡ κόμισσα ντὲ Νοκίγ ὑπέβαλε ὑποψηριότητα μὴ γενομένην δεξιάν. Θὰ γίνουν καὶ πάλιν σιδικασταὶ αἱ παρκαδόσεις τῆς Ἀκκαδημίας, δι' ὧν ἀπεκλείσθη ἕως τώρα ὁ ποδόγυρος;

Ἡ κ. Ὠλέλ διεκδικεῖ τὴν ἑδραν τοῦ Ζὲν Αἰκάρ, ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν Ἀντρέλ Φράνς καὶ τὸν Ρισπέν, ἔχει δὲ συνυποψηρίους τὸν μυθιστοριογράφον Ἐρμάν, τὸν θεατρικογράφον Πόρτο Ρίς καὶ Μαντελέν.

Τὸ περ οδικὸν «*Remina*» κατήρτισε κατὰ-λογον 60 Γαλλίδων, αἱ ὁποῖαι διεκρίθησαν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ δύνανται νὰ

διεκδικήσουν τὴν Ἀκαδημικὴν ἑδραν Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ καὶ οἱα προτείνει σοβαρῶς ὅπως ἐκλέγεται Ἀκαδημικὴ ἡ ἀποκτήσασα περισσύτερα τέχνας. Ἄλλη, νὰ ἐκλέγεται ἡ ὁραιοτέρη Γαλλίς καὶ ν' ἀντικαθίσταται ἕνα μακρὰνθῇ ἡ ὁραιοτέτης τῆς.

*

Οἱ Τοῦρκοι γίνονται φεμινισταί. Ὁ Καρὰλ διώριτεν ἐν Ἀγκάρᾳ ὑπουργόν τῆς Παιδείας τὴν φίλην τοῦ Χαλιντὲ Χανούμ. Ἐνομρεύθη κατόπιν τὴν Ἀκτιφὲ, ἐγγράμματον καὶ πολὺγλωσσον. Εἰς μίαν φωτογραφίαν ποζεῖ μετὰ ἀκάλυπτον τὴν κεφαλὴν, χωρὶς φερετζὲ καὶ γαισμάκι, μετὰ τοὺς πόδας τὸν ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου διὰ νὰ φαίνονται αἱ ἀρεταὶ κομψῇ καὶ γλαφυρῇ κνήμαϊ. Ἄλλοτε τὸ πρόσωπον τῆς Ὀθωμανίδος ἐκκλύπτετο διὰ νὰ φωτισθῇ μόνον ἡ δὺπληθὴ μάτια. Τώρα φθάνουν τὰ ἀποκλυπτήρια μέχρι γονάτων, διὰ νὰ ἐπεκταθοῦν μέχρι τοῦ στήθους. Ἡ μόνη Κεμλικὴ πρόοδος...